

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „Koroški Slovenec“,
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
pol. in gospod. društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

— List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošov.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—.

Za lepoto in resnico.

Človeštvu, izgnanemu iz raja, je ostal nejasen spomin rajske sreče in v spominu neutrušena želja po vrnitvi nazaj. V vsakem poedincu, v vseh narodih in narodnih skupinah, v vsem človeštvu živi skrita težnja po nečem lepem, dobrem, resničnem. Vse naše življenje je iskanje izgubljenega raja. Ni ga človeka in naroda pod božjim solncem, ki bi živel v zadovoljnosti in sreči in razlika med poedinci je samo ta, da gledajo eni izpolnitev svoje notranje želje nad vsem minljivim in posvetnim, dočim iščejo drugi tostransko zadovoljnost in udobnost. Prvi odhajajo s sveta z upanjem in drugi z razočaranjem.

Lepota in resnica! Prvi jo vidijo v Bogu, v božjem svetu, drugi jo gledajo v denarju, uživanju, udobnosti. In kot je v poedincu, je v narodih. Vsa narodna kultura — da imenujemo tako vero, znanost in umetnost — zrcali s svojim iskanjem življenjske skrivnosti, v stremljenju po popolni lepoti in objektivni resnici to tajno težnjo. Zakaj se pogloblja filozof v življenjske probleme in jim išče rešitve, zakaj preiskuje znanstvenik prazgodovino in zgodovino človeštva, zakaj raziskuje zemljo in njena čuda in tajna, zakaj meri astronom pota zvezdam in išče nova solnca? Umetnik vzame mrtvo snov in s svojim umetniškim čutom ustvari iz nje kip, spomenik, vzame barvo in čopič ter naslika na platno podobo, pesnik in pisatelj vzameta besede in položita v nje globljo misel in ustvarita tako pesem, povest; komponist prisluhne skrivnostni melodiji svoje duše in ustvari novo melodijo in novo pesem. Tako iščejo znanstveniki in umetniki lepoto in resnico in v njihovem delu se jim zdi, kot da bi jo bili že nekoč doživljali in gledali. V najglobljem dojetju znanosti in umetnosti služijo popolni lepoti in resnici in njihovo delo je v svoji nepopolnosti samo približevanje velikemu cilju. In kaj je največja lepota in resnica? O tem pa bi lahko govoril duhovnik ki ju doživlja neprestano v skrivnostni daritvi in molitvi. Istimu cilju in edino tej popolni lepoti in resnici morata služiti tudi znanstvenik in umetnik!

Največja bolezen našega časa je ta, da človeštvo noče in ne zna več zadovoljiti te svoje notranje želje. Naša moderna doba je slika nemirnega, bolnega človeka, ki pada in vstaja v misli po zdravju. Saj se to človeštvo izgublja že v malenkostih in pušča svoj veliki življenjski cilj, ki mu ga narekuje notranji glas, duhovnikom, umetnikom, znanstvenikom. Ironija je obenem ta, da hoče reševati krizo tisto ljudstvo, ki je samo bolno dovolj, in zato govori o gospodarskih, narodnih nalogah, a je do svojega ozdravljenja in od rešitve vseh teh vprašanj bolj kot kedaj oddaljeno.

Vsa naša sodobna vprašanja — in naj se imenujejo gospodarski, politični, kulturni problem, — so samo majhni deli veličastne življenjske skrivnosti. In ključ k njeni razrešitvi je v vsakem srcu in v vsaki duši.

Ena sama je lepota in ena sama resnica, a vsak posameznik, vsak narod in vsaka narodna skupina ju doživlja na svoj poseben način. Tu najdemo — naprimer — ključ k problemu narodnosti! Kaj je slovenski? Našemu narodu — v kolikor ga je zdravega in res slovenskega — je vera kos domačega življenja, ki mu ohranja idealizem: njegova vdanost Materi je izraz nepokvarjene otroške duše; zato zna dobro govoriti in peti tudi o svoji materi. V zdravem našem narodu je še kos celega človeka, ki je v svoji moči lahko širokogruden, da zaceljuje

Božji prst nad Kitajsko.

Vesoljna povodenj novega veka. — Dva milijona utopljenec. — Kuga in lakota.

Kitajsko državo je zadela strahovita nesreča, ki jo je pahnila v ubožstvo in pomanjkanje. **Velikanska povodenj — največja novega veka** — je opustošila bogate in cvetoče pokrajine, katerih obseg je večji od ozemlja stare avstroogrške monarhije. Pokrajine so bile izredno gosto obljudene: na kvadratnem metru je povprečno živelo nad 400 ljudi. Ljudstvo, ki ga odlikuje izvenredna marljivost in skromnost, si je s trudom ustvarilo krasne male vrtove in v njih pridelovalo riž, čaj, sadje, žito, bombaž. Vsa ta cvetoča zemlja je danes pod vodo in ljudstvo beži raz nje v strašnem begu.

Od 24. junija naprej je neprestano deževalo, pojavili so se strahoviti cikloni, na gorskih velikanih Tibeta so se tajale ogromne mase snega, reke in vode so naraščale. Povodenj je pokrila cela mesta, koder je prej cvetela trgovina in so se bohotno dvigale pagode (svetišča bogov) ter razkošne palače. Mesto Vučang je izginilo pod vodo, dvamilijonski Hankov je sama razvalina. V vodah je pokopanih nad dva milijona Kitaj-

cev. Voda še vedno narašča, podira in požira naprej.

Kar je ostalo živega, beži iz kraja prokletstva, beguncem gleda iz oči lakota in kuha si kose živine, katere je na stotisoče poginilo v vodi. **Malaria in kolera** žanjeta bogato žetev.

Povsod vlada velikanska skrb, kako pomagati ostali stotisočeri armadi beguncev in kako skrbeti za one, ki so ostali na višje ležečih krajih odrezani od sveta. Sredstev primanjkuje, organizacija ne hasne mnogo. **Vsaka pomoč je kapljica v morje.** Za obnovo poplavljenih krajev bo po izjavah finančnega ministra treba nad sto milijonov dolarjev.

Strašno katastrofo si kitajsko ljudstvo tolmači po svoje in govori, da se je maščeval „veliki zmaj“ zaradi propadanja stare vere. Iz svojega značaja nosi težko usodo udano in mirno in se oblači v znak žalovanja v bela oblačila. A seveda primanjkuje tudi teh.

Morda je po načrtu Previdnosti slika poplavljenih Kitajske svarilna beseda vsemu svetu.

v svoji cirilmetodijski ideji vzhod z zahodom, da družji s svojo globoko mislijo slovanski in germanski svet. Cel slovenski človek govori iz knjige, ki pripoveduje o pristnem življenju na deželi, katerega živijo močne osebnosti našega kmeta, z ljubeznijo govori naša prava knjiga o ubogih in revnih — o hlapcih Jernejih in deklah Ančkah — ker jih istotako šteje v veliko narodno družino. Naš — res slovenski — umetnik ni v gledanju naravne lepote kratkoviden in svojo misel obdaja zato s pristnim življenjem. Slovenska pesem, li ni nekaj odsev in odmev nečesa, kar živi v vsaki naši duši? V svojevrstnem doživetju Resnice in Lepote je slovenstvo in vse ostalo — govorica, barva, noša, nagelj, lipa — zunanji izraz notranjega življenja.

Zato bodi vse naše delo samo ustvarjanje celih ljudi! Tod je tudi rešitev koroško-slovenskega ljudstva!

Posnemanja vredni vzgled Anglije.

Macdonald je sestavil vlado vseh treh strank.

Macdonald, šef delavske stranke, je moral zaradi svojega sanacijskega načrta podati na pritisk lastne stranke ostavko, ker se je izjavil velik del delavskih zastopnikov proti znižanju državnega prispevka v sklad za brezposelne in proti znižanju plač uradnikom. Sanacijski načrt pa je predvideval razdelitev žrtev za finančni proračun na vse stanove v državi. Sestavo nove vlade je kralj poveril zopet Macdonaldu in ta je sestavil novo vlado iz vseh treh strank: iz pristašev v lastnem taboru, konservativcev in liberalcev. Ostali del delavske stranke je nato takoj stopil proti novi vladi v najhujšo opozicijo. Nova vlada namerava izvesti najnujnejše ukrepe za sanacijo angleških financ, ki kažejo letos 120 milijonov funtov šterlingov primanjkljaja. Najbrž bo potem Macdonald odstopil kot voditelj delavske stranke. K sestavi sporazumnega kabineta je pripomogel tudi angleški kralj. — Nova vlada je na vsak način dokaz visoke politične sposobnosti angleških državnikov, ki zapostavljajo v tem kritičnem trenutku Anglije strankine interese interesom vsega naroda. Isto stremljenje je opažati sicer tudi v Avstriji, iz-

gleda pa, da smo od sporazuma v sanacijskem načrtu še precej oddaljeni in ga bi izvedel šele pritisk razmer.

Kako gleda Francija dogodke na Angleškem. V Angliji vlada močna finančna kriza, v odpomoč kateri so se združile vse stranke. Prejkoslej bo morala Anglija iskati posojila, da podpre funt šterling in zato je opažati v angleškem političnem življenju zanimiv preokret v prilogi Franciji. Francozi ne morejo pozabiti, da je angleška zunanja politika v dobi vlade delavske stranke zastopala protifrancosko smer v korist Nemčiji. Francozi očitajo Angležem, da je Hooverjev načrt za enoletni odlog reparacij delo guvernerja angleške narodne banke, nadalje, da je Anglija rešila dunajsko Creditanstalt. Francozi sodijo, da je bil ves ta Nemcem prijazni kurz angleške politike narekovano po ogromnih angleških investicijah v Nemčiji. Baš te investicije in nadaljne žrtve zanje so dovedle do sedanje angleške krize in padca funta šterlinga. Vsekakor motrijo Francozi pozorno razvoj dogodkov na Angleškem, kar bi jim tudi sicer ne bilo zameriti, ko je vendar Anglija najboljši odjemalec francoskega blaga in sploh s svojo sosedo v tesnih gospodarskih stikih. Zato Francozi izjavljajo, da so pripravljeni pomagati še naprej.

Amerika in Francija pomagata Angliji. Guverner angleške narodne banke se je nedavno podal v Ameriko ter se tam pogajal z ameriškim finančnim ministrom za posojilo. Amerika je nato poslala v Pariz svoje zastopnike, ki sta posredovala pri francoskem finančnem ministru za posojilo Angliji, katero bi dala Amerika skupno s Francijo. Pogajanja so dovedla do povoljne rešitve. Francoska banka v Parizu in Federalna banka v Newyorku prevzameta vsaka polovico posojila, ki se dovolj Angliji. Posojilo bo za tri mesece. Višina posojila bo znašala 80 milijonov funtov šterlingov (približno dve milijardi in osemstotisoč šil.). O tem posojilu bo končno javno sklepal angleški parlament, ki se sestane 8. septembra.

V Nemčiji je diktatura na vidiku. Nemčija namerava uvesti diktaturo. Seveda ne bo ta diktatura v smislu nacionalsocialistov, marveč diktatura iz „državne potrebe“, da ustavi hujskanje in rovarenje komunistov in nemških

ekstremnih nacionalcev. Listi poročajo, da bo pooblastil državni prezident Hindenburg kancelerja, da razpusti državni zbor. Vlada naj se izogne notranje-političnim bojem ter posveti vso svojo skrb povsem sanaciji gospodarskega položaja. Nadalje namerava kancler razpustiti obe radikalni stranki komunistov in hitlerjancev. Ostalim strankam pa se bo nudila prilika, da sodelujejo pri delu za uravnoteženje nemškega gospodarstva. — Ta nameravani novi korak nemškega političnega življenja bo imel brezdvomno velik vpliv tudi na avstrijski položaj. Samo pogreša Avstrija energičnega Brüninga.

Spanija mobilizira proti katoličanom. Profikatoliška politika sedanje vlade, izdelana nova ustava španske republike, zaplenitev cerkvenega premoženja, vse to je katoliško prebivalstvo Španije močno razburilo, predvsem severne pokrajine, kjer živijo Baski. Baski odločno obsojajo pričetek kulturnega boja države zoper dedno katoliško vero in pravice katoliške cerkve. Vojni minister je odgovoril nezadovoljnemu narodu tako, da je poslal v te kraje tri vojaške brigade, ki naj ustrahujejo ljudstvo. Obenem je španska vlada ustavila sedem katoliških in nacionalnih dnevnikov, ki so do danes izhajali v severni Španiji. Po vseh teh novih dogodkih razburjenje vedno bolj narašča in „svobodoljubna“ vlada bo morala najti drugo sredstvo in ne vojaščin in pušk. Najnovejša poročila govorijo o strahu Zamorre, diktatorskega predsednika, pred odločnostjo katoliških vrst.

Poljska vlada gre v manjšinskem vprašanju z vzgledom naprej. Ureditev ukrajinskega vprašanja napreduje. Izgleda, kot da bi hotela poljska vlada ozdraviti rano, katero je zadala ukrajinski manjšini, iz golega spoznanja, da je Ukrajincem storila krivico, katero mora popraviti, preden bo rodila posledice. Pred tednom je bil izpuščen iz zaporov vodja Ukrajincev Levicki. Notranji minister Sladkowski in gališki vojvoda, ki sta bila odgovorna za vsa nasilstva, ki so se izvajala nad ukrajinskim narodom in njegovimi prosvetnimi ustanovami, sta odstopila. Sedaj obstoja tudi upanje, da se bodo poljska pogajanja z ukrajinsko narodno manjšino končala uspešno. Ukrajinci zahtevajo vedno eno in isto, namreč avtonomijo, ki jim je bila obljubljena v sklepu konference veleposlanikov dne 15. marca 1923. Nadalje zahtevajo Ukrajinci, da se povrne vsa škoda, ki so jo lani napravile kazenske ekspedicije Sladkovskega. Domneva se v vseh poljski državi prijaznih krogih, da bo Poljska škodo res povrnila in dala Ukrajincem široko kulturno avtonomijo na polju šolstva in prosvete. Izpuščen ukrajinski voditelj se bo lahko mirno razgovarjal s svojo stranko in vplival na zблиžanje obeh narodov.

Kongres v Ženevi. Na dnevnem redu ženevskega zasedanja, ki se je pričelo v soboto dne 29. avgusta in trajalo do srede tega tedna, so bile razprave o položaju evropskih narodnih manjšin, o zadovoljivi rešitvi manjšinskega vprašanja v Estoniji, ki je dala Nemcem popolno kulturno avtonomijo ter končno o tesni zvezi manjšinskega problema z razorožitvijo. Kongresu je predsedoval Slovenec dr. Wilfan, udeležila sta se ga tudi naša dva poslanca kot zastopnika slovenske manjšine na Koroškem in med drugimi še dr. Besednjak kot zastopnik slovenske manjšine v Italiji. (O poteku in uspehu poročamo podrobneje prihodnjič. Op. ur.)

Koncentracijski kabinet v Avstriji? Že meseca junija je prelat dr. Seipel po demisiji dr. Enderjeve vlade storil prvi poizkus, da združi vsaj prehodno, ko se bo sklepalo o načrtu štedenja, vse parlamentarne stranke v eno vlado. Ta prehodni sporazum naj bi bil nekaka rešilna akcija v interesu ogrožene države. Dr. Seiplov predlog so takrat socialdemokrati odklonili. Glavna posledica je bila ta, da mora baš v teh dneh reševati Avstrijo kongres v Ženevi. Misel sporazuma živi naprej, a ima tudi danes celo vrsto nasprotnikov. Sporazumu se protivi celo del krščansko-socialne stranke. „Tiroler Anzeiger“ piše: „V slučaju koalicijske s socialdemokrati izstopi tirolska ljudska stranka iz krščansko-socialnega tabora. Težkega položaja v Avstriji ne bo rešila ne koalicijska s socialdemokrati in ne z Heimatblockom. Tak parlament bi ne mogel ne živeti in ne umreti. Mi ne rabimo ne državnega zbora in nobenih sporazumov marveč enega

ali par mož, ki prevzamejo vso odgovornost za svoje ukrepe z veseljem.“ (Tirolski list imena takih mož ne navaja in bi bržkone ne vedel navesti. Op. ured.)

Konkordat med Avstrijo in Vatikanom. Razmerje med avstrijsko republiko in Cerkvijo do danes še ni razjasnjeno in v vseh vprašanjih, kjer ima Cerkev ne samo pravico marveč dolžnost v interesu katoliškega ljudstva odločevati, se bije v avstrijskem parlamentu in vsej avstrijski javnosti od obstoja republike do danes srdit boj dveh svetovnih naziranj. Krščansko-socialci so kot vladna stranka pričeli pogajanja za sporazum z Vatikanom. Vatikan je stavil med drugimi tudi zahteve: Avstrijska vlada naj se odreče pravici soodločevanja pri imenovanju škofov, v srednjih šolah naj se uvede obvezni verski pouk in študirajoči mladini bodi dolžnost, da se udeležuje javnih cerkvenih opravil katoliške cerkve. Katoliški univerzi v Solnogradu naj se da pravica javnosti in enakopravnosti z drugimi enakimi zavodi. — Misel konkordata je izzvala v velenemških, demokratčnih in socialističnih avstrijskih krogih velik protidpor. Za 9. septembra sklicujejo velikansko protestno zborovanje v Solnograd, svobodomiselní študenti zahtevajo ukinitve solnograške univerze, svobodomiselno učiteljstvo protestira proti umešavanju Cerkve v ljudskošolske zadeve. O konkordatu bo končno javno sklepal državni zbor. Zaenkrat stojijo krščansko-socialci v parlamentu s svojim načrtom osamljeni in za končni sporazum se bo bila še velika borba.

Volitev zveznega prezidenta bo 18. oktobra. Avstrijske stranke so dolgo oklevale glede termina volitve zveznega prezidenta. Zадnja novela k avstrijski ustavi določa, da voli zveznega prezidenta ves narod in ne kakor doslej zvezni in narodni svet (Bundes- in Nationalrat). Volitev je za vse obvezna. Novela odreja nadalje zveznemu prezidentu tudi večje pravice: Prezident je najvišji poveljnik vojske, nastavlja in odstavlja vlado, more razpustiti narodni svet in v gotovih slučajih izdaja odredbe tudi brez parlamenta. Odgovoren je vsemu avstrijskemu narodu. — Prva volitev po tej ustavni noveli bo po dosedanjih poročilih 18. oktobra. Glede termina in volitve sploh so si stranke needine. Landbund je zato, da se preloži na poznejši čas. Socialdemokrati hočejo, da pristanejo stranke zopet na staro ustavo, po kateri ni splošnega ljudskega glasovanja. Koncem preteklega tedna so sklenili krščansko-socialci, da ni nobenega povoda za preložitve termina in še manj za preklic ustavne novele in so se izrekli za 18. oktober. Meščanske stranke so se pričele pogajati, da postavijo skupnega kandidata. V slučaju, da se zedinijo tudi na preložitve termina, katerega predlagajo krščanski socialci na podlagi ustave, je pričakovati, da se preloži volitev za cela tri leta, ker je po mnenju krščanskih socialcev proti visokemu značaju te častne službe prvega državljana v Avstriji, da se podaljša njegova poslovna doba samo za par mesecev. (K volitvi poročamo še v naslednjih številkah. Op. ured.)

K volitvi zveznega prezidenta: Sezname iz volilnega imenika so na upogled do 10. septembra. Prizive se lahko izvrši do 17. septembra in jih mora komisija rešiti do 30. septembra. Nove volilne prisednike je naznaniti do 4. oktobra. 10. septembra smejo stranke zahtevati prepis volilnega imenika.

Kitajski zid okoli Avstrije.

Kot znano, obdaja Kitajsko državo 3300 km dolg, debel in visok zid, ki naj varuje državo pred vpadi nomadskih plemen. Enako „zaščiten“ se nam zdi danes Avstrija, samo ena sama je razlika, da postavljajo zid sosednje države.

Nemška in ogrska vlada sta izdali za plačila inozemstvu stroge zasilne odredbe, ki dejansko razveljavljajo trgovinsko pogodbo Avstrije s tema državama četudi pogodbe še naprej obstajajo na papirju. Avstrijski tovarnar, trgovec, obrtnik, v Nemčijo tudi poljedelec, lahko prodajajo svoje izdelke v Nemčijo in Ogrsko. Nemški in ogrski kupci radi jemljejo avstrijsko blago. A ti kupci blaga ne plačajo, ker ga ne smejo. Za njimi stoji s prepovedjo državna banka in svari: Ti ne smeš izvažati

nobene marke in nobenega pengö-ja! Ti ne smeš oddajati denarja potom nakaznic inozemstvu! Ti moraš javiti vsoto šilingov, ki jo potrebuješ, devizni centrali in ta odloči, li je tvoja zahteva upravičena ali ne! Kako stroge so te inozemske odredbe, kaže izjava guvernerja ogrske banke: Delal bom, da postane naš pengö tako redek, da bo rastla njegova vrednost vsled njegove redkosti.

Medtem pa Ogrska mirno uvaža svoje žito in Nemčija svoje industrijske proizvode v Avstrijo in ogrski ter nemški izvozniki zahtevajo promptno plačevanje svojih faktur v šilingih. Avstrijski kupec mora plačevati, ker njega ne štiti enaka postava, ki bi prepovedovala plačevanje inozemstvu. Tako odhaja milijon šilingov za milijonom v Nemčijo in Ogrsko in jači tam devizno rezervo državnih bank in za nje ne prihaja enake inozemske vrednosti v Avstrijo. Tako nastaja nered v obratih in v računih avstrijskih izvoznikov, pa tudi avstrijska narodna banka močno čuti strogost inozemskih odredb in ne bo se čuditi, če bo pričela misliti na enake protiodredbe. Z možnostjo avstrijskih protiukrepov računata pa tudi nemška in ogrska vlada in da se jim izogneta, sta pričeli misliti na nekatere olajšave teh odredb. Nemška vlada je dovolila plačevanje v šilingih za blago, ki ga brezpogojno potrebuje. O potrebi odločuje posebna komisija.

Tako stoji okoli uboge Avstrije visok zid in bolj kot kedaj je vezana danes, v teh težkih dnevih, nase in na zaupanje inozemstva, ki more pomagati.

Kmetije in sodobna kriza.

Kaj drži danes našo kmetijo? Danes, v dobi konkurzov in zasilnih poravnjav, ko štejejo trgovine in podjetja samo dneve in mesece svojega obratovanja? Danes, ko pada cena žitu in lesu in se drži še vedno na višini cena tovarniškimi in obrtnimi izdelki? Kaj je ta sila kmetijskega gospodarstva, da kljubuje vsem neprilikam našega dneva?

Podobna je naša doba v svojih pojavih krize nekakemu neurju, toči in suši, ki prekriža gospodarjeve načrte in postavi svoj račun. Na gospodarju je potem ležati, da se prilagodi novim razmeram, če noče, da trpi škodo.

Ni slučaj marveč dokaz tisočletne gospodarske izkušnje, da se je baš kmetija, ki je izpostavljena vremenskim neprilikam, dobro zavarovala tudi pred gospodarskim neurjem. To **zavarovanje pred vremenskimi in gospodarskimi neprilikami pa je: mnogovrstna sestava naše kmetije.**

Po naših zemljiščih pridelujemo po šestnajst in še več različnih sadežev. Poleg vseh vrst žitnih pridelujemo korenke, stročnate in krmne sadeže. Ista mnogovrstnost, ki jo opazujemo v poljedelstvu, je v živinoreji. Pri nas redimo vse vrste domačih živali, od goveje živine pa do drobne perutnine. Vse, kar potrebujemo za življenje, pridelujemo doma. Kar odtegne pridelek prve letine, vrne druga. Ja in poleg poljedelstva in živinoreje spada v kmetijsko gospodarstvo še več: sadjarstvo, gozdarstvo, vrtnarstvo, čebelarstvo i. dr. **Vsaka kmetija je nekaka mala fotografija celega kmetijstva.**

Ta raznolikost gospodarstva je danes rešitev vsake kmetije. Raznolikost ustvari samostojnost in ta zagotovi kmetiji neodvisnost od mesta in njegovega trga. Nestalnost cene kmetijskih pridelkov nima tega mogočnega vpliva na gospodarstvo na deželi kot je v trgovini, obrti in industriji, kjer rastejo v dobri gospodarski konjunkturi podjetja kot gobe po dežju, da morejo v času gospodarske krize zopet izginiti s površja. Polovica sedanjih polmov je povsem razumljiva, ker so podjetja pač mogla živeti v dobi gospodarskega procvita a bila nezmožna življenja v našem dnevu. Kmetija pa mora kljubovati suši in moči, slani in toči, rastlinski in živalski bolezní samo, ker vodi mnogostransko gospodarstvo. Če odpove eno žito ali pogine ena žival, vrača druga njiva ali druga letina in drugi kos živine. In zato more kljubovati kmetija tudi gospodarskim neprilikam: padanju cen kmetijskih pridelkov in naraščanju cen industrijskim proizvodom, tovarniški nadprodukciji in delavski brezposelnosti, pomanjkanju denarja in naraščajoči potrebi. In kljubovati more le, če tvori kmetija mnogostransko in tako samostojno gospodar-

